

Sygnatura akt VI W 2618/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013r.

sprawy przeciwko J. O. córce A. i J. z domu Z.

urodzonej (...) we W.

obwinionej o to, że

w dniu 10.11.2011 roku o godz. 15:18 we W. na moście S. kierując samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...) jadąc lewym pasem ruchu jezdni Mostu S. od strony ul. (...) w kierunku Placu (...) nie zachowując należytej ostrożności podczas wykonywania zmiany pasa ruchu na prawy pas nie udzieliła pierwszeństwa o zderzyła się z pojazdem marki V. o nr rej. (...), którego kierujący jechał prawym pasem ruchu w tym samym kierunku. Czynem swoim spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

I. uniewinnia obwinioną od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 10 listopada 2011 r. około godz. 15.15 we W. J. O. kierowała samochodem marki T. (...) nr rej. (...) ul. (...) w kierunku Mostu S. lewym pasem ruchu z prędkością około 40-50 km/h. W ten sposób wjechała na jezdnię Mostu S.. Prawym pasem ruchu jechał samochód marki V. (...) nr rej. (...) kierowany przez G. C.. W pewnym momencie samochód kierowany przez G. C. zjechał na lewy pas i doszło do kolizji obu tych pojazdów. W jej wyniku zaistniał kontakt przedniej części lewego boku oraz bocznej powierzchni opony lewego przedniego koła samochodu marki V. (...) z tylną częścią prawego boku nadwozia oraz boczną powierzchnią prawego tylnego koła samochodu marki T. (...). Wierzchołkowy kąt przecięcia osi podłużnych samochodów w chwili zdarzenia nie przekraczał 10 stopni. W rezultacie, w samochodzie marki T. (...), doszło do uszkodzenia przedniego zderzaka z lewej strony oraz przedniego lewego błotnika. Natomiast w samochodzie marki V. (...) uszkodzone zostało tylne prawe koło, tylny zderzak z prawej strony oraz tylny prawy błotnik.

dowód: notatka urzędowa z załącznikiem k. 3,4;

wyjaśnienia J. O. k. 14, 58-59;

dokumentacja fotograficzna k. 16-18;

opinia biegłego T. I. k. 86-90;

akta szkodowe;

J. O. nie była karana.

dowód: karta karna k. 27;

J. O. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła zgodnie z ustaleniami.

vide: wyjaśnienia J. O. k. 14, 58-59;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na notatce urzędowej, dokumentacji fotograficznej, wyjaśnieniach J. O., aktach szkodowych oraz opinii biegłego T. I..

Jakichkolwiek wątpliwości nie wzbudza dokumentacja fotograficzna pojazdów jak i dokumentacja odszkodowawcza obrazująca zaistniałe uszkodzenia.

Notatka urzędowa sporządzona przez funkcjonariuszy policji jako wskazująca elementy niewątpliwe tj. czas i miejsce zdarzenia także stała się podstawą ustaleń.

Opinia biegłego T. I. została uznana za przydatną. Biegły odniósł się do całości zgromadzonego materiału. Biegły przeprowadził wnikliwą ocenę tego materiału. Wnioski biegłego wskazujące na brak podstaw do odrzucenia sprzecznych ze sobą wersji J. O. oraz G. C. odpowiadają zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom J. O.. Jak wykazał to biegły T. I. wersja zdarzenia przez nią opisana znajduje odzwierciedlenie w rzeczowym materiale dowodowym w postaci dokumentacji fotograficznej pojazdów jak i uwarunkowaniach drogowych w miejscu zdarzenia. Przeczą jej jedynie zeznania pokrzywdzonego G. C.. W tej sytuacji, dysponując jedynie dwoma sprzecznymi ze sobą relacjami, z których każda ma walor prawdopodobieństwa, z uwagi na treść art. 8 kpw oraz art. 5 § 2 kpk, nie widząc podstaw do odrzucenia wyjaśnień obwinionej, uznano je jako podstawę materiału dowodowego.

Dając wiarę J. O., z przyczyny powyżej opisanych, odrzucono wersję G. C., iż to właśnie samochód kierowany przez J. O. wjechał na prawy pas ruchu. Zeznania te nie są poparte jakimkolwiek innym dowodem a wykazują istotną sprzeczność wobec wyjaśnień J. O.. Obecnie brak jest możliwości przeprowadzenia jakiegokolwiek dowodu pozwalającego zweryfikować ten materiał.

Sąd pominął zeznania Policjanta P. M., jako iż nie był on świadkiem zdarzenia. Przyjechał bowiem już po jego zakończeniu.

Stąd, z uwagi na powyższe, na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 kpw w zw. z art. 62 § 3 kpw wydano orzeczenie uniewinniające.

Rozstrzygnięcie o kosztach wydano w oparciu o przepis art. 118 § 2 kpw.